

Copiii în misiune la Clopotiva

Probabil că o parte din cei care citiți aceste rânduri, le-ați putea scrie în locul meu, abordând subiectul dintr-un unghi mult mai captivant (pentru mine, cel puțin...)- acela de părinte care petrece timp cu copilul său și îl cunoaște îndeaproape. Vrem ca și noi, învățătorii, să-i cunoaștem mai bine pe copiii cu care lucrăm, dar și ei între ei să comunice și să interacționeze mai mult. Însă, dincolo de aceste scopuri, prioritatea noastră este de a sădi în ei acea dorință, acel dor și bucurie de a spune altora despre credința lor și despre Dumnezeu. Drept urmare, împreună cu ceilalți învățători de la grupă, am planificat mai multe misiuni și excursii, care sperăm să se materializeze în viitorul apropiat. Cea mai recentă misiune însă, a fost în Biserica din Clopotiva.

De ce Clopotiva? Nu știu sigur, poate pentru că îmi sunt încă vii în minte amintirile frumoase de acum mai bine de 10 ani, când copil fiind, am fost în misiune în această biserică. Pentru majoritatea copiilor de la grupă, aceasta a fost prima misiune în afara bisericii. Așa că, îi voi lăsa pe ei să povestească cum a fost, sperând că entuziasmul pe care l-au avut atunci să îl poată exprima și în scris. **Sandrin Jugariu**

Acum câteva duminici am fost la Clopotiva, un sat mic. Acolo am mers cu grupa mijlocie și liderii. Programul a ieșit frumos doar cu ajutorul Domnului și a liderilor. Până la Clopotiva am mers cu fratele Corneliu Medrea care a și predicat. Pentru că biserica era mai mică s-a rugat toată lumea, chiar și noi. Ne-au servit cu: sucuri, prăjituri și cozonac. Ne-am bucurat împreună cu ei. **Cristian Popa**

Când am fost la Clopotiva mi-a plăcut că oamenii din acea biserică s-au bucurat foarte mult, apoi mi-a plăcut și cum ne-au servit. Îmi place foarte mult când merg în misiune, dar îmi place și mai mult când ei se bucură. Aș vrea să mai merg la acea biserică în misiune cu grupa. **Jessy Bold**

Acum câteva duminici am avut harul de a duce închinarea noastră la Clopotiva. Frații și surorile de acolo ne-au întâmpinat cu multă căldură și au fost așa de fericiți că ne-au aplaudat și au creat o atmosferă plăcută în biserică. Dar am fost și surprins că toți se roagă, și ne-am rugat și noi. Frații și surorile ne-au oferit sandwich-uri, cozonaci sau sucuri. I-am mulțumit Domnului că ne-a păzit pe drum și tot programul a ieșit bine. **Sami Popa**

Cel mai mult mi-a plăcut cum a ieșit programul, cântările și versetele. Sper că vom mai avea ocazii de acest fel. Mulțumim Domnului pentru că ne-a ocrotit și că am avut un timp minunat. **Miriam Păcurar**

Cu ceva vreme în urmă, într-o duminică am fost împreună cu grupa mea la Clopotiva. Biserica de acolo era mult mai mică decât a noastră. Cu toate acestea, frații și surorile de acolo au fost foarte fericiți să ne vadă. Programul a început cu rugăciune, și pentru că biserica era mică s-a putut ruga toată lumea; ne-am rugat chiar și noi. Apoi s-au cântat niște cântări comune și urma să

cântăm și noi. Programul nostru a fost mai deosebit. El a conținut foarte multe cântări și versete. Ne-am încadrat în 40 de minute. După program, a urmat să predice fratele Corneliu, iar la sfârșit am fost serviți cu sandwich-uri și cu cozonac, ceea ce nu ne-am așteptat. Dar bineînțeles că totul nu ar fi mers la fel de bine fără ajutorul Domnului și le mulțumesc și liderilor pentru sacrificiul lor pentru a merge la Clopotiva. **Samuel Popa**

Mie mi-a plăcut la Clopotiva rugăciunea, cum a fost programul, că a lăsat copiii să se roage, cum au cântat copiii și tinerii de acolo, cum ne-au primit frații și surorile. Mi-a plăcut și biserica cum este construită, sandwich-urile și sucul, cântările și mesajul biblic, Cina Domnului (cum a fost prezentată), mi-a plăcut să văd atâtea fețe cunoscute și mi-a mai plăcut că a ieșit programul bine și noi ne-am simțit bine. **Octavian Ciurchea**

Pentru mine a fost un prilej de mare bucurie vizita la Clopotiva pe care am făcut-o cu grupa claselor 2-4. Încă de dimineață când m-am trezit, am simțit parcă un fior de bucurie și emoție și eram tare nerăbdătoare să ajungem la biserica noastră de unde urma să plecăm în misiune. Am plecat de acasă „înzestrați” fiecare cu câte 2 sandwich-uri, pe care până la urmă nu le-am mâncat, căci frații de la Clopotiva au fost foarte ospitalieri cu noi și ne-au așteptat cu drag și mâncare. Cântecul și versetele spuse de noi i-au bucurat pe frații de acolo, care ne-au aplaudat la sfârșit. **Teodora Tomoni**

Prima misiune a grupei 2-4 a fost în data de 7 decembrie la Clopotiva. Iată-ne ajunși la micuța biserică din Clopotiva, unde am pășit plini de emoție și mirare. Mi se părea incredibil că poate exista o biserică atât de mică, și primul meu gând a fost că programul nu va ieși așa de frumos fără orchestra și corul bisericii noastre. Eu personal nu am mai fost într-o biserică atât de mică și totul mi se părea ciudat. Dar apoi mi-a venit în minte gândul că noi slujim Domnului oriunde am fi și apoi totul a fost minunat. Frații de acolo s-au bucurat foarte mult de venirea noastră și binecuvântările și mulțumirile lor mi-au umplut inima de bucurie. Mi-aș dori ca implicarea grupei noastre să fie mai mare în viitor. **Vanesa Onuțe**

Cu câteva săptămâni în urmă, eu și grupa mea am fost anunțați că vom pleca în misiune la Clopotiva. Pentru acest lucru ne-am pregătit: am repetat cântările, am învățat versete și mergeam sâmbăta și duminica să repetăm cântările și versetele la biserică. După câțiva timp a ajuns și duminica în care trebuia să plecăm (7.12.2008). Am ajuns la biserică și unii dintre noi ne-am mai repetat versetele. Când s-a făcut ora 9:15 a trebuit să plecăm ca să putem ajunge la ora 10. Eu, Fabian Andronie și Ștefania Păcurar am plecat cu Rut Bândilă și sora Gabi Tudosă cu mașina mică iar ceilalți copii au mers cu microbuzul. **Pe drum am văzut un tren**, iar apoi am ajuns la Clopotiva. Era foarte frig deoarece era la munte. Apoi am intrat în biserică și ne-am așezat pe scaunele corului. A început biserica. A început ora de rugăciune. Ora de rugăciune a început cu partea bărbaților și cu partea femeilor, partea corului, iar apoi frații de la amvon (eu nu știam acest lucru până acum, dar la țară toată lumea se roagă). Apoi unchiul meu (fratele păstor Daniel Ciobanu) a făcut „introducerea”. Apoi a dat loc corului. Am cântat toate cântările și am recitat toate versetele. Programul a decurs bine. Apoi a început predica. A predicat fratele păstor Corneliu Medrea. Spunea cum a început lucrarea la Clopotiva și Rîu de Mori. Predica a trecut repede. Așa că biserica s-a terminat. La sfârșit am mâncat sandwich-uri și cozonac și am băut suc. Cei care au mai rămas la biserică au mâncat și ei cu noi. Apoi s-a făcut târziu și a trebuit să ne luăm la revedere și am plecat. La plecare a fost trist ca și atunci când mergi undeva și ți-a

plăcut. E greu să te desparti. Am plecat acasă tot cu acei copii și cu Rut. Ne-a adus pe toți acasă la bloc. După masă fratele Corneliu Medrea a spus că vom cânta jumătate din program în acea duminică și cealaltă jumătate următoarea duminică (14.12.2008). **Saron Ciupe**

Liderii grupei mulțumesc lui Corneliu Medrea care le-a pus microbuzul la dispoziție și lui Rut care a mers cu mașina personală.